

CONNIE SUPERSTAR

Hun kyssede Russell Crowe i *Gladiator* og har spillet over for stjerner som John Travolta og Keanu Reeves. Mød Connie Nielsen, der som 18-årig forlod sine nordjyske rødder og som sidenhen har lagt Hollywoods førsteelskere for sine fødder

TEKST CAMILLA ALFTHAN
FOTO RUSSELL JAMES

REGNEN SILER NED OVER gaderne. Det er formiddag i New York, og en enlig yellow cab trækker ind ved vejkanten. Ud stiger en kvinde, med mørke briller og sort regnfrakke, som bakser med nogle enorme plasticposer.

"Undskyld, hvis jeg kommer for sent," siger hun og slæber poserne igennem regnen hen til den bygning, hvor jeg står og venter. Hun retter sig op, breder armene ud og giver et stort knus.

Jo, den er god nok. Bag det regnvåde posedameyde gemmer sig Danmarks største Hollywoodhåb – hende, der smeltede Russell Crowes hjerte i den Oscarbelønnede film *Gladiator*, og som i næste måned erobrer det hvide lærred foran Robin Williams i thrilleren *One Hour Photo*.

Seks etager oppe ryger regnfrakken af, og på tæt hold ligner Connie Nielsen stadig den unge skuespilleraspirant, jeg lærte at kende i Paris, helt uden makeup, og iført en t-shirt, jeans og praktiske snørestøvler.

Poserne pakkes systematisk ud. Connie lægger et par uldtæpper og nogle puder på gulvet, tænder stearinlys og dækker et lille thebord. Vi spiser kiks og snakker om huler.

"Jeg sætter altid en lille hule op, når jeg er på filmoptagelser. Inden afrejsen pakker jeg en stor kuffert med bøger, stearinlys, backgammon og et par sjaler. Jeg tror, at folk bruger ritualer til at finde sig selv, når de er på nye steder," siger Connie og tænder sin første Marlboro Light under en samtale, der finder sted næsten 15 år efter, at vi hørte Nina Simone og spillede backgammon i Rue de Brey.

Allerede dengang var Connie den kvikke dansker med en hurtig replik. Hun talte flere sprog flydende og havde altid et godt råd til sine yngre modelkolleger.

Nu har hun opnået sit internationale gennembrud, og kollegerne er Hollywoodstjerner.

Efter et forlist parforhold, hvor hun fik sønnen Sebasti-

an, og senere et kortvarigt ægteskab med en dansk forretningsmand, lever hun i dag som enlig mor.

"Min søn er altid med mig på filmoptagelser. Jeg har en barnepike, som rejser med mig, og så hyrer jeg en privatlærer, som underviser ham på hotelværelset. I alle ferierne er han sammen med sin far," fortæller Connie om Sebastian, der fylder 14 i november.

Forleden var han med i Miami under optagelserne til dramaet *Basic*. Connie spiller en militærpoliti-kvinde, som tvinger John Travolta til at arbejde sammen med sig. Højdepunktet kom imidlertid efter, at kameraerne var slukket. Hver aften sang Travolta serenader for hende, akkompagneret af deres medspiller, Harry Connick Jr.

"Allerede da jeg var 15 og så Saturday Night Fever i Frederikshavn, drømte jeg, at John Travolta ville komme og redde mig væk derfra," siger Connie og ler. I stedet tog hun selv affære.

Da hun var 18, rejste hun til Paris, hvilket skulle blive starten på hendes internationale filmkarriere.

"Jeg flyttede ind hos min onkel de første par måneder og arbejdede samtidig som model for at tjene penge. Tre måneder efter jeg ankom, lavede jeg min første film med Jerry Lewis. Jeg spillede en damsel in distress – sådan en typisk kvindes rolle, hvor jeg står og flagrer ét eller andet sted, og så kommer der én og redder mig," fortæller Connie, som siden hen er gået efter de stærke roller – fra magtsyg kejserinde i *Gladiator* til dominerende militærpoliti-kvinde i *Basic*.

CONNIE INGE-LISE NIELSEN ER FØDT I KØBENHAVN, men flyttede, da hun var ni, med sine forældre og tre søskende til Elling, der ligger mellem Skagen og Frederikshavn. Under opvæksten følte hun sig altid som lidt af en outsider.

"Vi havde aldrig nogen penge og rendte altid rundt i gammelt tøj, mens de andre børn gik i det fineste nye. Fra jeg var 15, har jeg gjort alt fra at gå med aviser til at arbejde i den lokale grillkiosk."

Mor var én, som dukkede op midt i skoletimen med Connies madpakke og "iført én eller anden Betty Barclay-kjole i stedet for at gå med jeans og t-shirt, som alle de andre mødre". Hun skrev også tekster til den lokale revy i >

"Allerede da jeg så *Saturday Night Fever* i Frederikshavn, drømte jeg, at John Travolta ville komme og redde mig væk derfra," griner Connie Nielsen.





“MIN FAR ER BUSCHAUFFØR I FREDERIKSHAVN. HAN HAR LÆRT MIG, AT HVAD DU END GØR, SÅ SKAL DU GØRE DIT BEDSTE”

Frederikshavn, hvor Connie debuterede som 15-årig.

“Første gang, jeg stod foran 300 mennesker, følte jeg mig som et stjernesud,” smiler hun.

Senere blev hun rebelsk. Hun blev smidt ud af 1.g. efter at have pjækket for meget.

“Det var en nyttig lektie. Jeg havde fået for meget frihed og kunne ikke styre det. Da jeg så startede på handelsskole, blev jeg året ud,” fortæller Connie, som ellers har været utroligt glad for sin baggrund og hele det danske skolesystem. Og så er der farmand hjemme i Jylland.

“Min far er buschauffør i Frederikshavn. Han respek-

terer dét at arbejde. Han har lært mig, at hvad du end gør, så skal du gøre dit bedste. Jeg tror, at han nok må være den bedste buschauffør i verden,” ler Connie.

EFTER SIN FILMDEBUT I PARIS, BLEV HUN TILBUDT en rolle i en italiensk tv-serie, der skulle indspilles i Milano.

“Jeg skulle spille en frigjort kvinde. Men fordi det var Italien, og italienerne endnu ikke var klar til den kvindetype, var hun også lidt frustreret,” fortæller Connie, som også havde alle forudsætninger for at spille frustreret –



CONNIES FILM

Basic (2003) med John Travolta, Samuel Jackson. Instr. John McTiernan
The Hunted (2002) med Tommy Lee Jones. Instr. William Friedkin
Demon Lover (2002) med Chloé Sevigny. Instr. Olivier Assayas
One Hour Photo (2002) med Robin Williams. Instr. Mark Romanek
Gladiator (2000) med Russell Crowe, Joaquin Phoenix. Instr. Ridley Scott
Mission to Mars (2000) med Tim Robbins. Instr. Brian de Palma
Soldier (1998) med Kurt Russel. Instr. Paul Anderson
Devil's Advocate (1997) med Al Pacino, Keanu Reeves. Instr. Taylor Hackford

rollen krævede nemlig, at hun talte flydende italiensk.

"Og det kunne jeg ikke. Jeg havde godt nok lært latin i skolen, men ud over det... ingenting. Så jeg købte en stor ordbog og oversatte hver sætning i manuskriptet. Jeg tror, at jeg fik tre timers søvn hver nat. Efter to måneder på den måde talte jeg italiensk."

Connie faldt til i Italien, fik en kæreste og gik på teaterskolen i Rom. Hun tog på turné med kæresten, som arbejdede i Commedia dell'Arte, og i 1989 kom Sebastian til verden.

"Det var en verdensomvæltende oplevelse, som betød, at jeg fik et helt andet følelsesliv og helt andre prioriteter. Pludselig var det ikke mere mig, som var nummer ét i mit liv, men min søn. Og det er han stadigvæk."

Da hun gennem sin agent fik tilbudt en tv-serie i Syd-

afrika, fulgte Sebastian med, og han var også ved hendes side, da hun efterfølgende fik en rolle i tv-filmen *Voyage*. Rollen gav hende gode anmeldelser i filmbladet *Variety*, og hun fik kontakt til William Morris, som er ét af de største Hollywood-agenturer.

"Igennem det mødte jeg to kvindelige managers, som sagde, at jeg var nødt til at flytte til USA. Jeg vidste ikke, om jeg skulle gøre det, for jeg havde et fedt liv i Italien. Men jeg vidste også, at jeg ikke kunne blive ved med at vente på den dér store rolle, hvor jeg virkelig havde noget dybtgående og inspirerende arbejde, hvor jeg kunne udforske mig selv," fortæller Connie, som derfor valgte at slå sig ned i New York.

LIGESOM I PARIS GIK DER KUN TRE MÅNEDER, før hun fik sin første rolle. Filmen var *Devil's Advocate*, med så store navne som Al Pacino og Keanu Reeves. Året var 1997.

"Det var så min første store rolle, hvor jeg spillede Al Pacinos datter. Det var en helt vanvittig følelse, da jeg første gang kom ind i traileren, og han sad dér i sin stol. Det var en af de første optagelsesdage, og jeg var rent ud sagt dødnervøs. Så rejste han sig og gik hen imod mig, mens han sagde..."

Connie breder langsomt armene ud:

"Velkommen i familien."

"Så gav han mig et kæmpekus, og jeg tænkte: Mener han, at jeg nu er en af dem; er det dét, han mener?"

Og netop familiesammenhold og opbakning har altid spillet en afgørende rolle for den succesrige dansker.

"Jeg tror, at mine forældre var en lille smule naive. Min søn er 13, og jeg er en høj efter ham. Jeg ved, hvor han er og hvornår. Han er under totalt opsyn. Så tænker jeg, at mine forældre var vanvittige, da de lod mig tage til Paris som 18-årig. De må have været fuldstændig sindssyge," griner Connie.

Mobiltelefonen ringer. Det er Russell Crowe, som spørger, om Connie vil med ud og spise frokost. Siden hendes første Hollywoodrolle er hun bogstaveligt talt blevet en del af filmfamilien.

"De første 10 år, jeg var uden for Danmark, måtte jeg virkelig kæmpe. Det var janteloven. Ofte tænkte jeg: Hvad fanden laver du Connie, du kommer fra Elling, hvad vil du her? Men man er simpelthen nødt til at skubbe tanken væk og sige: Jamen, hvorfor ikke?"

Berømmelsen betyder, at filmproducenterne bejler til hende mere end nogensinde.

"Jeg kan ikke sige dig, hvad jeg har læst aflort efter *Gladiator*. Enten skal du spille sexobjekt, eller også skal du spille døv eller dum," siger Connie.

Hun håber, at hun en dag kan være med til at gøre en forskel i den mandsdominerede filmbranche. Kvinder skal nemlig selv til at skrive og producere, før der sker noget, siger hun.

"Jeg læste for nylig, at kun otte procent af alle hovedroller går til kvinder. Otte procent! Folk ville ikke lægge mærke til det, før man byttede om på rollerne og gav kvinderne mændenes roller."

Hun rejser sig og bærer thekrusene ud. Udenfor er regnen holdt op, og solen varmer byen op. Hun følger mig lidt på vej og går så hjem til Sebastian. Russell Crowe og den øvrige filmfamilie må pænt vente til en anden gang. ☐